

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Amweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașule, în care li-s'a trimis dijarul până acum.

Administrațiunea dijarului „Tribuna“.

Avé-vom pace?

Sunt numai câteva zile decând lumea era alarmată, că războiul este aproape. Ca totdeauna în asemenea împrejurări, desmințirile și mulcomirile n'au lipsit. Diare de importanță europeană, ca „*Köln. Ztg.*“ și „*Kr. Ztg.*“ susțineau însă, că pregătirile de război din partea Rusiei se fac cu toată stăruința; că mase mari de armate se împing spre hotarele Germaniei și Austro-Ungariei, ear' după diare românesci și spre hotarele României.

Este interesant, că în același timp, când presa europeană se ocupa înregistrând și desmințind scirile despre pregătiri iminente de război, diare unguresci aduceau scirea, că în Bucovina și în Galiția băjbăe de spioni rusesci.

Dealtmintrelea este lucru așa di-când de sine înțeles, că puterea aceea, care are de gând să atace vecinii, înainte de a-i ataca se-și trimite spionii în țările acestora luate la ochiu. În care mai spionii de sigur nu s'ar țermuri numai prelungă Galiția și Bucovina, dar' și mai departe.

Scirile despre pregătirile de război în societatea celor cu spionii rusesci ni-ar da o situațiune, care numai liniști nu ne poate. Și unele și altele ar fi probe, că suntem în vecinătatea imediată a unui război înfricoșat.

Puterile centrale din Europa însă, care formează liga de pace, n'au zor pentru război. Devisa lor fiind pacea, le și caută toate chipurile, prin care se o poată întări. Între altele ele caută a sporii elementele aderente la liga lor. Prin sporirea aceasta ele caută să impună acelor, care sunt în contra păcii, și caută să-i facă a-și trage seama de două-ori până să se apuce de război. Rusia a grămădit demult multă putere armată în părțile apusene ale imperiului ei. Poate-că ea și cu trei-patru ani înainte ar fi avut voce să atace. Liga de pace însă i-a tăiat pofta. Rusia a mai amînat războiul și s'a încordat la pregătiri nouă de război.

A stat liga de pace însă în tot timpul acesta cu mâine în sin? Că n'a stat și nu stă este dovadă fapta, că prin mijlocirea Italiei este atrasă și Anglia în partea ligei.

Rusia va amenința, va unelti și în alte chipuri, ca să turbure pacea europeană. Cu cât însă șansele ligei de pace cresc în Europa, cu atât amenințările și uneltrile rusesci vor avé efect mai puțin. Se înțelege de sine, că în aceeași măsură se departă dela noi și probabilitatea unui război și se prelungese pacea.

O împregiurare ne-ar pute aproia mai în grabă de război. Turburarea păcii în sinul unuia sau în sinul mai multora din puterile, care constituie liga de pace. Și fiindcă ni-a fost mai sus vorba de spioni, trebuie să băgăm de seamă, că activitatea acestora în turburarea păcii interne din monarhiile aparținătoare la ligă are să se manifesteze.

După vederile noastre nici o monarhie nu este atât de expusă uneltrilor străine ca monarhia noastră austro-ungară. Ear' din părțile, care alcătuiesc astăzi monarhia, nici una nu e atât de expusă ca statul unguresc.

Aci spionii rusesci găsesc terenul cel mai efice. Lor nu le trebuie decât să scie vorbi frumos limba maghiară. Sunt diverse firme și pretexte să se amestece printre corifeii politici ai Maghiarilor și rezultatele n'au să lipsească. Maghiarul amoresat în sine însuși este orb și surd pentru ori-și-ce, când îi măgulesce cineva amorul propriu. Un spion rusesc n'are decât să-i laude hărnicile, de care este corifeul politic, prin amorul seu propriu, convins, că le are; și-l sumuțe apoi asupra Slovacului, Sârbului, Ruteanului, Românului și Sasului, și treaba este terminată.

Dealtmintrelea noi nu scim, dacă cutrieră sau nu spioni rusesci țerile patriei noastre. Un lucru vedem însă, oamenii politici ai Maghiarilor fac de minune trebile Rusiei. Ei caută toate privilegiile, prin care se stfnească nemulțumirile și neliniștea în masa cea mare a poporațiunii. Pare-că vor să o amărească și să-i taie entuziasmul pentru patriotism și pentru tot ce cade în cadrul iubirii de patrie.

Vor avé dreptate diarele maghiare, care scriau săptămâna trecută, că spionii rusesci cutrieră numai Galiția și Bucovina.

Ce să și caute ei în Ungaria, după-ce aci sunt oameni, care fără nici o chielteală, cel puțin așa presupunem noi, îndeplinesc, și încă sub firma patriotică, pe față, în publicistică, ceea-ce spionii rusesci într'alte părți trebuie să facă în ascuns și cu risic mare.

Dacă ar lipsi sentimentul adevărat patriotic Românilor, Sașilor, Slovacilor din țerile unguresci, de mult se puteau încăiera cu Maghiarii seduși de șovinismul neînfrănat. Și Rusia, carei i-s'a și urit să mai pândească atâta la fruntărie, demult și-ar fi adăpat caii în Dunăre, Tisa și Murăș, prin ceea-ce demult ar fi provocat războiul, de care se feresc membrii ligei de pace.

Naționalitățile nemaghiare prin atitudine lor înțeleaptă au contribuit și vor mai contribui la aminarea războiului. Când însă acela va fi inevitabil, fie provocat ori din care parte, sigur că ei își vor face datoria patriotică, așa cum o vor cere interesele adevărate ale patriei. Căci ele nu se iubesc pe sine mai mult decât patria. Încât pentru Români se poate diice, că au iubit patria mai mult decât s'au iubit pe sine.

Speranțele cele mai bune le avem în răbdarea înțeleaptă a popoarelor nemaghiare din Ungaria, care e greu de suportat, dar' care are să se termine odată; le avem în complanarea definitivă a diferențelor din monarhie, dar' mai cu seamă în întărirea ligei de pace.

Cu cât speranțele aceste se vor întemeia mai tare, cu atâta și pacea va fi mai durabilă. Scirile războinice ne vor mai conturba din când în când liniștea, însă numai pe durată scurtă, și fără de a ne oprî în cursul afacerilor noastre pacifice.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Correspondența din Bucuresci.

XXII.

Spicuire din

Ioan Ghica, amintiri din pribegia după 1849, nouă scrisori către V. Alexandri. (Librăria Socec.)

(Urmare din Nr. 79.)

V.

Împieciure românească și perfidie ungurescă.

N'am fîntit să facem Daco-România; dar' nici Unguri n'am vrut să ne facem.

Emigranții români căutau să ne împace așadar cu Ungurii, pentru-ca în unire să răsturnăm tot ce susținea despotismul, și după calculul lor ar fi fost sigur, că noi nu numai nu perdeam nimic, ci câștigam.

Ghica scrie: „Pe la începutul anului 1849, venind Nicu Bălcescu cu Iancu Bălăceanu la Constantinopol, am conceput împreună idea formării unei legiuni române în Transilvania, care să lupte alături cu Ungurii în contra absolutismului și pentru liberarea naționalității, căutând a împăca pe Româniilor cu Maghiarii, între care ura și persecuțiunea ajunsesse la culme, se omorau unii pe alții gloate ca sălbatici; e destul de amintit aci, că conducătorii Românilor își da numai fioros de comitet de măcel. (?) Nicu Bălcescu și Bălăceanu se oferiau să meargă în munți la Moși să se înțeleagă cu Iancu și cu Axentie. În epistola ce scriam șefului răscălării din Transilvania îl conjuram să se împace cu Ungurii, diicându-i, că dacă Maghiarii ar triumfa fără ajutorul Românilor, nu se va face nimica bun pentru Români, ear' dacă ar triumfa prin cooperarea Românilor, atunci Maghiarii nu vor pute să tăgăduiască sau să ne recunoască drepturile naționale ale Românilor; căci altfel poate vorbi omul, când are arma în mână“ (p. 175—176).

Această idee, a cooperării româno-maghiare, resulta și din proiectul, pe care-l lucra în toamna anului 1848 Ghica și Ubicini la Constantinopol, proiect ce cuprindea organizarea emigrațiunii active. „Unul din punctele importante ale acestui program“, diice Ghica, „era înțelegerea cu toți capii, care conduceau partidul liberal din Ungaria, Transilvania, Bănat, Bucovina, Italia, Polonia, Germania și înfrățirea unuia diar, care să se ocupe cu interesele tuturor naționalităților, propagând unire și frăție între dinsele. Circumstanțele politice erau favorabile pentru înțelegerea și înfrățirea popoarelor împilate. Românii din Constantinopol ne pusesem în relațiuni bune cu mai mulți din Italienii influenți, care ne deschisese colonele diarelor celor mai importante. Baronul Tecco, ministrul Piemontului, protegia și secunda acțiunea noastră. Ștam în cele mai bune relațiuni cu agenții principelui Adam Czartoryski, cu șefii radicali ai Ungurilor și cu generalii polonezi, care comandau ar-

mate italiene și ungare, și începusem a ne ocupa cu organizarea unei legiuni române în Transilvania, ca să putem aduce o înțelegere și o comunitate de acțiune între Români și Unguri. Ne asiguraseam pentru aceasta de concursul generalilor Bem, Czanowski, Visoski și Dembinski; credeam, că generalul Magheru, după povața noastră, a lui Nicu Bălcescu și a mea, trecuse în Transilvania cu oștirea ce adunase în câmpul lui Traian, că se unise cu Iancu și că lucra să împace pe Români cu Unguri“ (p. 61—62).

Tot Ghica spune, vorbind de succesul ce l-ar fi putut avé o cooperare ca aceasta:

„Românii de preste Carpați sperau mult în Români din principate; cazul era prevădit și fusese discutat și hotărît între noi în comitetul revoluționar îndată-ce se ivise idea de a se aduna la Blaj. Transilvania se presenta firesc ca refugiu revoluției române (din țeară), în cas de a fi învinsă, hotărîrea era de a lupta la munte și a trece cu armele pe la Bran. Dar' locotenenții nostri, odată ce s'au vădit recunoșcuți de Soleiman-Pașa, au uitat toate și așteptau domnia. Dacă pe la începutul lui Octombrie 1848 ar fi trecut la Brașov numai 5000 de Români bine armați și conduși de un căpitan cu renume precum era generalul Magheru, aducând împăciuirea între Români și Unguri, Bem ar fi primit toate condițiunile Românilor, căci o armată de 40.000 Unguri ce comanda era ținută în respect și paralisată în toate mișcările de un pumn de Români fără arme, comandați de Iancu și

Material pentru contramemorialul „patriotic“ După-ce mai înainte mai ales Cehii tineri și îndeosebi căpetenia lor Dr. Gregř s'au pronunțat într'un mod foarte indignat asupra prigonirilor ce au să le îndure între naționalitățile nemaghiare ale țerilor de sub coroana Sfântului Ștefan și Slovacii: vine acum organul dlui Dr. Rieger, al căpeteniei Cehilor bătrâni, spre a se rosti și din partea lor în mod cel mai puțin tot atât de drastic asupra suferințelor fraților lor slovaci. Eată ce cetim într'o telegramă, pe care „P. Lloyd“ o primesce diu Praga cu data de 18 Aprilie n.: „*Politik*“ crede, că trebuie să păsească în contra Ungariei și să descopere lumii un tablou de o violentare ne mai pomenită. Subjugarea gintelor nemaghiare ar fi o aparițiune brutală, precum ea nu se mai ivesce în țeri civilizate. Nici chiar oardele turcesci n'au tratat în mod așa neuman și barbar, ca și Maghiarii, și jertfa de compătimit a lor ar fi săracii Slovaci. Sub ochii legii se comit cele mai neașteptate nedreptăți, se săvîrșesc răpire de copii brutale, se atacă și se confiscă avere străină, se strînge libertatea personală. „*Politik*“ le spune Maghiarilor să se gândească, că și pentru ei poate veni diua răfeli. „*Pester Lloyd*“ adaugă, că „va mai reveni asupra expectorațiunilor dijarului „*Politik*“. Aceasta o și face în numărul ce ne vine astăzi. Vom reveni și noi asupra expectorațiunilor lui „*Pester Lloyd*“, deoarece-ce ele se ocupă cu — Români.„*Pester Lloyd*“ și „*Neue Freie Presse*“ deodată publică sub titlul „*Ministrul Baross și limba germană*“ următoarele: Ministrul de comerciu Baross a adresat, precum raportează „*Magyar Hirlap*“, următoarea ordonanță sub nr. 6989/891 către camera de comerciu din Pojon:

Trimit prin aceasta camerei spre folosirea eventuală acele observațiuni, pe care contele Mauriciu Pálffy, ca proprietar al fabricii chimice din Sommerein, mi-le-a așternut mie direct cu privire la proiectul de lege despre asigurarea lucrătorilor, le trimit cu acea observare, că am văcut cu indignațiune, cum camera a împărțit numitului proprietar de fabrică în traducere germană proiectul de lege trimis spre opinare. Atrag atenția camerei asupra aceea, că camera ar trebui să privească de datorița sa a aduce în casuri de aceste la valoare limba statului....

Camera de comerciu din Pojon a răspuns, că în fabrica amintită nu e pricepută limba maghiară. În casul de față, în care camera și-a luat osteneala de a traduce cei 86 §§-i ai legii, ea a creșut că n'ar merita dojană, ci mai curând contrarul.

Cuvinte grave ale împăratului german Wilhelm. La 18 l. c. a avut loc în castelul împăralesc din Berlin baterea cuielor în noile steaguri și stindarde. La acest act au luat parte împăratul, împărăteasa, principele de coroană și

prinții Eitel, Fritz și Adalbert, mai de parte alți prinți, precum și contele Moltke, ministrul de război și șeful statului major. Cu prilegiul predării steagurilor la trupe împăratul a ținut un discurs. El a diis între altele: Grei, serioși ani ne stau înainte. Eu fmi aduc aminte de cele-ce fie ertatul meu bunice le-a diis după 1848 în Coblentz corpului oficerilor. Acestia sunt domni, pe care mă razim. Prin urmare să nu uităm, că nu majorități parlamentare, nici concluse, ci singur numai oficerii și soldații au fâurit imperiul german. Dacă ni-e data să murim o moarte onorifică, să ne aducem aminte de cuvintele lui Albrecht Achilles: Eu nu cunosc moarte mai frumoasă decât în mijlocul poporului meu. În special D-Voastră, oficerii mei, care stați la graniță, aduceți-vă aminte de istoria glorioasă a armatei prusiene și a stindardelor ei. Discursul s'a terminat cu urale pentru armată și regimentele ce au primit noile steaguri. — La dineul festiv, care s'a ținut în aceeași di, împăratul a toastat și a diis, că 18 a fost diua încoronării primului rege, pe diua de 18 a căcut întemeierea imperiului german, lupta dela Lipsca, atacarea șanțurilor dela Düpp. În toate timpurile ce au premers acestor timpuri a fost armata, care a avut succese și a scutit patria. Speredeci, continuă împăratul, că atunci, când asemenea timpuri grele se vor mai apropia de patria noastră, earși armata va fi aceea, care corăspundând sublimelor sale tradițiuni, își va împlini datorița, și în acest înțeles beau în sănătatea D-Voastră a reprezentanților armatei.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 8 Aprilie st. v.

Afaceri interne.

În ședința de Mercuri a casei deputațiilor va interpela deputatul dietal baron Ivor Kaas în afacerea celor întemplate în districtul bisericesc evangelic de dincoace de Dunăre. Interpeleția va fi adresată ministrului-președinte.

Un diar din Budapesta a fost adus următoarele amănunte despre schimbările ce se vor face în corpul fșispân-ilor: „După-ce contele Gavriil Bethlen a demisionat, de fșispân al comitatului Têrnavei-mari va fi numit baronul Gavriil Apor, vicecomitele comitatului Treiscaune; el va primi totodată și postul de fșispân al comitatului Têrnavei-mici, deoare-ce ideurile guvernamentale se ocupă cu cea desființării acestui municipiu. Cu acest prilegiu se va proiecta și crearea noului comitat al Seghedinului, disolvarea comitatului Fă-

cred, că acum soartea româniei va fi mult îmbunătățită și că Transilvania și Bănatul desmădulate de Ungaria s'au apropiat mult de unirea cu noi“ (p. 240).

Perind Austria, Români ce situație ar fi luat în nou stat? Aici începeau tractările, pe care le vom expune cât se poate mai amănunțit, fiind importante, căci ele ne arată cât scotiau odată Ungurii că ne pot da, câte concesii credeau că ne pot face, fără ca statul lor să fie primejdios în a sa unitate și al seu caracter maghiar.

Alta este cestiunea, dacă aceste tractări erau din partea lor sincere sau ba. Ele nu erau sincere și în ori-ce cas Români ar fi ajuns tot la crunt război cu aliații sei.

Kossuth recunoștea „în secret“, că-i imposibil ca Ungurii să ne maghiariseze, și așa mărturisia o tendență, deși nerealisabilă. Și Bathyáni, ministrul, care după părerea lui Bălcescu „este o seacătură, om de lume, ear' nu de treabă“ (p. 330), Domnia Sa a și dat o frapantă probă de nesinceritate tractărilor ce le făcea el „din nenorocire“, precum se plânge Bălcescu. Bălcescu venia adecă să „pună condiții și garanții“ pentru-că: „În chipuște-ți“, scrie el, „că Bathyáni s'a înșelat a-mi spune astăzi, că dorința și scopul lor este să amalgameze pe Români din Transilvania și Bănat. *Is n'ont ni rien oublié, ni rien appris*“ (p. 323). Atâta perfidie și atâta prostie totdeodată! Dar' tot atâtu de scumpă este și proba următoare. Nibulul domn ministrului, revenind se vede dela vre-o masă

gărașului, împreunarea comitatului Bravov cu Treiscaune și arondarea altor jurisdicțiuni. Comitele-suprem al comitatului Vesprim, contele Mauriciu Eszterházy, va demisiona în curând.

„Pester Lloyd“ primesce din isvor competent împărțirea, că toate aceste sciri, afară de aceea, care se referesce la demisionarea contelui Gavriil Bethlen, sânt cu deservire neînțelese.

Tratatul comercial dintre Germania și Austro-Ungaria.

„Die Presse“ din Viena scrie: Cu privire la tratatul comercial austro-ungaro-german e a se mai regula în special cesiunea tarifelor pe căile ferate. Finalizarea negocierilor e așteptată în 5—6 zile. Pe la sfârșitul acestei luni se vor începe în Berlin negocierile austro-ungaro-germane pentru revisuirea regulamentului pentru exploatarea căilor ferate.

România.

Cetim în „Românul“:

„În intrunirea de ieri au fost câteva persoane, care au încercat să facă diverse intreruperi spre a provoca scandaluri.

„Ni-se spune, că unii din aceia au fost, după intrunire, în fața clubului liberal, unde au huiduit pe membrii a celui club.

„Este inutil a spune, că desaprobam asemenea fapte și că numai protivnicii nostri le pot face.

„Datoria întregii opozițiuni este să protesteze cu energie contra unor asemenea fapte.“

Se vede deci, că ceea-ce a pornit scandalurile sânt identici cu aceia, care au demonstrat înaintea clubului liberal, tot oameni ai actualului guvern.

Pentru alegerile de deputați la camera s'au insinuat 600 candidați la 183 mandate. Voturile se vor împărți grozav. Insuși în București circulează cinci deosebite liste de candidare.

Alegerea lui Bismarck.

„Die Post“ scrie: Asupra candidaturii lui Bismarck pot exista multe păreri; chiar și în cercurile ce stau aproape de noi sânt oamenii de părere, că întrarea lui Bismarck în dieta imperială nu e de dorit. La timpul seu noi ne-am opus acestei păreri și nici nu credem, că guvernul statului o împărțesece. Ori-și-cum se gândescă omul, un lucru e sigur: Ar fi o pată pe onoarea poporului nostru, dacă Bismarck ar cadă față cu un democrat social.

Alianța anglo-italiană.

„Kölnische Zeitung“ primesce din Paris împărțirea, că pretinsele declarațiuni ale lui Rudini au făcut acolo mare senzație. O alianță anglo-italiană se privesce de o lărgire a întregii alianțe, care astăzi pare a fi mai periculoasă, ca până acum fără Anglia. Din parte franceză i-se impută lui Rudini, că el ar fi desilusionat pe Francezi.

„Opinione“ din Roma e de altfel în poziție de a declara, că declarațiunile, pe care „Times“ le atribuie lui Rudini, sânt lipsite de ori-ce temei.

Un conflict ruso-turcesc.

După un raport, pe care „Pol. Corr.“ îl primesce din Constantinopol, cesiunea trecerii corăbiilor flotei cruciate rusesci prin Dardanele a devenit încătușă acută în urma următorului incident:

Nu demult a plecat dela Odessa „Nișny-Nowgorod“, o corabie ce se ține de flota cruciată, spre a aduce la Wladivostok vre-o câteva sute de lucrători militari, care au să fie întrebuințați la construirea căii ferate din Siberia. Corabia, care purta flamura comercială, a fost insinuată auctorităților turcesci pentru trecerea ei prin Dardanele. Deoarece însă guvernul turcesc era de părere, că aci se tractează de un transport militar și că prin urmare el trebuie să-și valideze drepturile sale ce se întemeiază pe tratatul de Paris cu privire la strimtorile de mare, a interzis corăbiei trecerea, așa că numai intervenirii ambasadorului rusesc i-a succes a opera permisiunea pentru trecere. Afară de aceea dl Nelidoff a adresat Turciei o notă energetică, prin care a declarat procederea auctorităților turcesci drept o violare a actualelor tratate comerciale. Nu se scie, dacă el a format și oarecare pretențiuni hotărâte. La toată întâmplarea din procedura aceasta rezultă, că cesiunea poziției corăbiilor flotei cruciate rusesci are să ducă încă la discuțiuni principale.

Evenimentele din Bulgaria.

„Vossische Zeitung“ află din Sofia, că spionul rusesc Jakobsohn a împărțit ministrului Stambuloff, că Wladigeroff, secretarul agenției bulgare din București, stă în simbră Rusiei și comite un atentat de tradare de patrie în contra Bulgariei. Sub un pretext oare-care Wladigeroff a fost citat la Sofia, unde a mărturisit vina.

Țaru și Finlanda.

„Pol. Corr.“ primesce din Petersburg următoarea împărțire: E o viună dorință a împăratului, de a înălțura în Finlanda indispoziția ce domnesce în urma evenimentelor celor din urmă doi ani; acestui scop are să servească și visita părechii imperiale în Finlanda. Și numirea marelui-principe Paul, a celui mai tiner frate al Țarului, de guvernor al marelui principat, se explică în înțelesul acela, că prin aceea Țarul voese să dea Finlandezilor o dovadă eclatantă despre bunăvoința sa față cu ei.

Spre orientare.

Budapesta, 17 Aprilie st. n. 1891.

Ieri au ținut universitarii maghiari ședința în sala universității în cesiunea memoriului univertarilor din București. Nu voese să raporteze despre decursul ședinței, fiindcă foile din loc și așa sânt pline de raporturi mai mult sau mai puțin detaliate. Numai o cesiune voese să clarific: cesiunea univertarilor români din loc. Unele dintre foile din loc raportează, că și tinerimea română univertară din Budapesta ar fi luat parte la ședință, unde prin oratorul ei Mezin Viktor i-s-au dat expresiune iubirii lor nefermurate față cu națiunea maghiară, au aderat și s'au alăturat mișcării maghiare și constată, că

în Ungaria n'au naționalitățile cuvând de a se plânge etc. etc. Constat în primul loc că tinerimea română din Budapesta nu a luat parte la ședință, în locul al doilea, că tinerul Mezin nu este nici Român și nici n'a fost autorizat de nime să vorbească în numele Românilor. Cine și ce este Mezin nu scim, nu i-am auzit nici de nume până astăzi și sciu cu siguranță, că în cercuri românesce nu s'a învîrtit nici-când în Budapesta. Deci este probabil, că e și el o buruiană de calibrul celorlalte două, care fac astăzi svon în lumea maghiară. Tinerimea română din Budapesta este astăzi — poate ca nici când până acum — foarte bine organizată. Convine la societatea „Petru Maior“, unde, se înțelege dela sine, se ocupă numai cu cesiuni permise de statute, convine însă și într'alte locuri, unde se ocupă și cu cesiuni dela ordinele țilei, și mai cu seamă cu cesiunile luptelor politice de astăzi. Document că ce bine organizată și cu ce spirit patriotic românesc e tinerimea română aici documenteze, că la convenirea arangiată în onoarea oaspeților din România au luat parte preste 40 de tineri români, și în decurs de câteva oare a fost în stare a alcătui un program cât se poate de variat și potrivit. Tinerimea română de aici a aderat la înființarea Ligei și a aderat la episcopii români pentru pășirea lor bărbătească în casa magnaților etc. etc. Tinerimea aceasta a fost exclusă de Maghiari la luarea hotărârii pentru combaterea memoriului din București, fiindcă în Ungaria există numai Maghiari, ear' la banchetul de înfrățire am fost chemați, ca acolo chiind și urlând „Osicson“ să arete lumii ce frați de cruce sânt Români cu Maghiarii. Români, aflând despre aceasta, au declarat simplu, că dacă nu ne întrebați pe noi de părerea noastră, — bine! — faceți ce veți face, pe barba voastră, dar' pela banchet încă nu venim, căci nu sântem „Strohmänner“. „Pesti Hirlop“ a aflat despre aceasta și a și luat notiță despre ținuta Românilor de aici, care altfel „sânt buni patrioți și s'au împrietinit cu idea, că Români n'au cuvând de a se plânge în Ungaria“. În urma acestei notițe, la însuflarea mai înaltă, a venit președintele Rényi (jurist de anul al 2-lea) la societatea „Petru Maior“, unde a și asistat la o ședință și s'a scusat, că teacă, că pungă, că nu s'a făcut în general nici o invitare și așa mai departe și că Români sânt bine vânduți la ședința lor. Vicepreședintele societății, dl I. Blaga — i'a răspuns simplu, că societatea „P. M.“ ca societate, nu poate luat parte la ședință, fiindcă nu permit statutele, ear' în numele tinerimii nu poate să-și răspundă, nefiind autorizat, ca tiner român însă i'a expus părerea sale, motivele, din care cause nu numai nu pot adera tinerii români la mișcarea lor maghiară, ci sânt chiar în contra ei. Se aștepta acum o convocare formală a Românilor, ceea-ce însă nu s'a întâmplat. Univertarii maghiari au început acum a lucra pe căi ascunse, a ademeni mai pe unul, mai pe altul dintre Români ca să iee parte, accentuând totdeauna că cu Români din Ungaria n'au doară nimic, îi iubesc etc. etc. Dar' nu li-a succes. Până la Mezin, cine-i, de unde nu sciu. Poate să fie Marfațan, căci acestia cu excepțiunea unuia — nu iau parte la nici o mișcare a Românilor, nu-'s membri nici la o societate, vorbesc tot ungresce între ei — cu un cuvânt sânt pe calea desnaționalizării. Poate — ție — din cercul acestora a eșit Mezin, — dar' nu sciu.

Aceste le-am aflat de lipsă ale amintii ca public român să nu fie sedus prin minciunile presei maghiare. Ler.

Douăzeci și cinci de ani ai activității Academiei Române.

(Urmare din nr. 79.)

Societatea academică a răspuns deci unei trebuinți în general simțite, când în întâia ei adunare, la 11 Septembrie 1867, a hotărât publicarea unui concurs la premiul Zappa de 300 galbeni, pentru o gramatică completă a limbii române, cuprindând ortografia, fonetica și etimologia sau flexiunea și derivarea vorbelor.

În cea mai apropiată sesiune, la 1868, societatea a premiat manuscrisul gramaticii limbii române prezentat de T. Cipariu. Această lucrare, în care autorul ei spune, că „s'a nevoit a culege și examina întreg usul vorbirii al limbii române, atât vechiu, cât și nou“, este fără îndoială până astăzi cel mai însemnat monument al gramaticii limbii noastre. Ea este rodul unei activități îndelungate și pătrunzătoare a celui dintău explorator adunc al vechilor monumente ale limbii românesce și al diferitelor ei forme dialectale.

Opt ani după premiarea primei părți a gramaticii române de Cipariu, s'a premiat, la 1876, partea a II-a, Sintetica, prezentată la concurs de același autor.

Prin premiarea și publicarea acestei lucrări, societatea academică și-a îndeplinit al doilea punct din scopul, pentru care a fost fundată, și a realizat una din cele două principale dorințe exprimate de primul ei donator Evanghelie Zappa.

Lucrarea gramaticală a răposatului Cipariu formează și astăzi baza tuturor lucrărilor gramaticale mai noue. Ea nu a fost încă emendată prin cercetări mai recente asupra limbii române făcute după principiile limbistice generale și după rezultatele noue ale studiului limbilor romanice.

Dicționarul. — În actul de donațiune dela 29 Septembrie 1860, Evanghelie Zappa determină ca un scop al fundațiunii sale să fie: „Alcătuirea de un dicționar al limbii ori-cât de deservit și compus de bărbați învățați, care se vor îndeletnici mai: a) la culegerea, compunerea și derivațiua tuturor țiocierilor române, lăpădând tote străinismurile și primind numai câte trebuiesc spre îndeplinirea limbii și acele pe cari obșteasca întrebuințare le-a consfințit și le-a familiarizat, sau le-a însușit limba naturalizându-se într'însa, și aceasta cu cea mai mare băgare de seamă: b) computerul sau computerii dicționarului vor culege, prin mijloacele ce se vor găsi mai potrivite, toate țiocierile, care zac ascunse încoace și încolo, sau și chiar în intrul colibeii celui mai prost țeran; c) îndată-ce se va săvîrși lucrul, se va da în scumpa cercetare a unei comisii de mai mulți membri alcătuită de cătră înaltul guvern de bărbați cel mai puțin deservirși în vre-una din academii, și aprobându-se de dînșii, guvernul îl va declara de dicționar al limbii nației, și așa va fi în viitor povățuitorul celor-țe studiază și scriu acea limbă. Acest dicționar, care este prea trebuincios, să se săvîrșescă cât mai curând pentru regularea limbii și scrierii ei, ca pe baza aceasta să traducem autori clasici și și alte cărți trebuincioase pentru îmbogățirea literaturii și bibliotecii naționale; însă, fiind anvoie a se alcătui curând de doi sau trei bărbați, sânt de părere, dacă se va în-cuviința și de respectabilul guvern, să căuțăm cu bună tocmeală mai mulți oameni învățați și cu știință în limba noastră, ca să alcătuească câte una literă din alfabeta noastră, sau mai multe, după puterea și înlesnirea fiecăruia, supundu-le la cercetarea

„sus pomenitei comisii, și primindu-se de bune „să le plătim; și cu acest mod vom avè un „dicționar bun și curând“.

Această dorință a donatorului a fost al treilea și ultimul punct al comisiei începătoare a societății literare române, fixat de regulamentul din 1866.

Încă dela 12 Septembrie 1867 Societatea a votat un program pentru stringerea materialului necesar la lucrarea dicționarului român. Acest program a rămas deocamdată nepus în lucrare.

Îndată după trecerea celor două sesiuni ale anilor 1867 și 1868, destinate mai ales ortografiei și gramaticii, societatea a luat, în ședința dela 8 August 1869, în deaprope cercetare cesiunea dicționarului limbii românesce. Discuțiuni lungi, adese-ori foarte animate, au avut loc până a se stabili principiile, după care se credea, că se va pute executa această mare lucrare.

La 9 Septembrie 1870 societatea a luat decisiunea de a împărți lucrarea dicționarului între mai mulți membri, dând fiecăruia însărcinarea de a prelucra câte una, două sau trei litere, până la termine fixate cel mult de șese luni. În acest mod lucrarea nu se putea excuta. Ea nu ar fi prezentat unitatea necesară, nici în desvoltarea, care s'ar fi dat articolelor, nici în sistemul și ideile, care ar fi președut la facerea lucrării. Astfel încetul cu încetul lucrarea lucrare a dicționarului a rămas în sarcina lui A. T. Laurian și a lui I. C. Massim, care aveau să examineze și să coordoneze materialele strînse de membrii însărcinați cu elaborarea de anumite litere. Laurian și Massim au devenit prin aceasta de fapt redactorii și autorii dicționarului. Ei au făcut lucrarea după ideile expuse de Massim, atât ca secretar general în raportul dela sfârșitul sesiunii din 1870, cât și într'un apel de abonament, în care se dice: „Dicționarul limbii unei națiuni este pentru dînșia cartea „cărților; imbrățșând limba în totul seu, în forma ca și materia sa, dicționarul limbii „naționale cuprinde chiar prin aceasta tot ce „a cugetat, a simțit, a pășit și a făcut națiunea ce o vorbesce, vieța colectivă cu un „cuvânt, marele suflet al întregii națiuni“.

(Va urma.)

CRONICĂ

Maiestatea Sa Împărăteasa Elisabeta a sosit în 17 l. c. pe bordul Yachtului „Mi amare“ sub cel mai strict incognito în Catania (în Italia).

Concert. Reuniunea română de cântări din Sibiu va arargia Mercuri în 10/22 Aprilie a. c. un concert în sala dela Musikverein. Începutul la 7 oare seara. Programa: „Cântece țigănesce“ (Zigeunerlieder), pentru sopran, alt, tenor și bas cu acompaniament de piano, de Johannes Brahms „Trio“ (C. moll), pentru pianoforte, violină și violoncello, de L. von Beethoven „Prima noapte vrăjită“ (Die erste Walpurgisnacht), baladă pentru soli, cor și pianoforte, de F. Mendelsohn-Bartholdy. Biletele se extradau Mercuri la 10/22 Aprilie a. c. între oarele 11—1 în sala dela Musikverein.

Promoțiune. Dl Petru Cornea și dl Vasile Fodor au fost promovați în 17 l. c. la gradul de Doctori în drepturi la universitatea din Budapesta.

Adunarea populară, care va avè loc în Cluj spre a protesta în contra prefacerii administrațiunii în administrațiune de stat, e convocată pe ziua de 26 l. c. Vor lua cuvântul Gavriil Ugron și Nicolau Bartha.

(Va urma.)

bogată și un bun păhar de Tokaj, — marea, în care Bălcescu credea, că s'or îneca Rușii veniți prin Galiția. — Bathányi făcu întrebarea: „Bathányi îmi dicea astăzi, că de ce Români din Transilvania nu se unesc cu dînșii în potriua Rușilor, și pe urmă ear' va începe a se bate împreună pentru naționalitate. La care pricepe că i-am răspuns, că de ce ei nu le dă drepturile lor, și asta s'ar face; că eu așa face-o, dar' poporul aprins împotriva nu rezonescă ca noi ș. c. l. Că ei propun asta, fiind siguri, că pe urmă vor pute ecrasa pe Români ș. c. l.“ (p. 331).

Bălcescu va fi fost plin de scârbă și de milă pentru naivitatea ce i-o spunea tocmai lui un ministru. Adecă se le fi luat pe Ruși de pe cap și după perderile ce ni-le-ar fi picinuit lupta uriașă cu Muscalul, să ne batem și cu ei, ei „fiind siguri, că pe urmă vor pute ecrasa pe Români“ etc.

„Etc.“ Bălcescu sfârșia astfel scrisoarea lui dela Pesta, 29 Iunie 1849. Îi va fi fost silă a-și reproduce tot ce va fi spus ministrul, cu care stătuse la vorbă atâta timp.

Și eu să mai adaug ceva?

VI.

Buteanu și Bălcescu.

Tratările se făceau pe temeiul egalei îndreptățiri, principiu, ce-l regăsim în toate actele noastre politice-istorice, moderne. Acest

principiu era susținut și de emigranți, de împăciuitoarii ce se puneau între noi și Unguri.

Bălcescu spune foarte lămurit într'o scrisoare din Pesta, 14 Iulie 1849, că Ungaria nu poate fi decât despotică ori democratică. Și atunci ce față va avè ea? „După părerea mea, Ungaria are două căi înaintea sa: de voese a-și păstra supremația ce a avut până acum, atunci trebuie a rămâne aristocrată și despotică, sau într'alte cuvinte a rămâne cum a fost lângă Austria; de voese a fi liberă și democratică și a încunguira într'aceeași vreme și temerea de panslavism, trebuie a da mâna la 9 milioane Români, nație înăscută democratică, ce să stee împreună cu dînșia și lângă dînșia; într'un cuvânt din două una, sau o Ungarie austriacă, sau o Ungarie română, altminterlea nu se poate“ (p. 355—386).

Buteanu, spânzuratul nostru prefect, dă o expresie tot atât de puternică ideii de egală îndreptățire: o dă într'o scrisoare, pe care el o trimetea în ungresce unui maior Ciutac și pe care Bălcescu îi scrie lui Ghica s'o păstreze, căci el o privesce de un „act istoric“. Copiez toată scrisoarea aceasta, care este o pagină de evanghelie: „Din rindirile, care cătră Ladislau Pop scrieseși, așa v'ed, cumcă D-Voastră lucrați lângă principiile egalității, libertății și a fraternității. Foarte mă mir, căci și noi Români tot pentru același princip ne

luptăm; și decând am început lupta aceasta tot adevărata libertate și recunoștința existenței politicesce a națiunii române o am strigat. Aceasta ni-a fost simbolul, pentru asta trăim și murim. Dacă dar' și D-Voastră pentru asta v'ed luptați, atunci între noi nu este nici o desclinire și e pagubă a v'ersa atâta sânge fără nici un folos. Aceasta nu o potesce, nici nu o aduce cu sine principii frățietăți; dar' așa v'ed, că ce diceți despre noi Români, că noi ne luptăm lângă absolutism, aceea tocmai se potrivesc pe seama voastră. N'am cercat noi cu voi a ne însoți spre luptarea libertății, numai naționalitatea să ne ocunoașteți? N'am voit noi a întinde dreapta noastră vouă, numai principiiu egalității așa să-l înțelegeți, precum e înțelesul lui cel adevărat? Credeți, a trecut timpul d'a mai subjugă popor. În tot poporul, ca și în D-Voastră s'a trezit simțul naționalității. Nici atâta nu v'ați putut încă desmeți, că de simpatia Românilor aveți lipsă? Nu vedeți, că și noi și voi, două elemente isolate, stăm în mijlocul a'ător milioane de Slavi, care se silesc a ne înghiți. Elementul roman cu mult e mai compact dela Tisza până la Marea-Neagră decât al vostru, și nu poate perli din firul popoarelor. Și ce bine ar fi aceasta, de v'ați gândi, v'ați

lua la socoteală și v'ați sili a căștiga dragostea Românilor (pentru-că de! de aceasta aveți lipsă), ear' nu a omori oameni nearmați, a împușca femei și prunci, a aprinde sate, a sărăci poporul, și toată țeara a o preface în centirim (cimetierre). Aceasta se împotrivesce cu drepturile omenirii, naturii și a popoarelor; și de nu veți înceta de faptele acesteia tirane, care se cuvîu numai popoarelor barbare și sălbaticie, acnși veți da seamă înaintea Europei celei culte, căci această grea apăsare nu o au avus numai jugul sălbaticilor Mongoli, Tătari și Turci. Și ce e mai mult? V'ed spurcați în biserică, multe cele-țe se țin de slujba bisericăscă și de ceremonii, acelea le-ați prădat și le faceți nimic. Așadară, fraților Maghiari, aceasta v'ed poruncesce vouă simbolul vostru? Aceasta e libertate și fraternitate, care ați proclamat voi? Aceia, cari se întorc la voi, așa îi primiți cât îi despuiati de toate averile și poporul îl faceți ca cerșetoriu, fugitoriu în lume, ca prin această și moralicește apăsându-l să-l puteți întrebuința ca un instrument. Aceasta nici D-șeu, nici oameni nu pot răbda. Noi sântem gata sau a trăi sau a perli și a ne susține omenia și a ne oști și mai încolo pentru principiiu nostru. Soartze va hotări. Doară neamurile cele culte a Europei vor privi aceasta; și nădăjdum, că de nu alții, neamurile, cari sânt tot de

același soi, aceleași doară s'or grăbi a ne fi întru ajutor și a ne scoate din legăturile sclavismului. Căci doară neamurile, cari iubesc libertatea, vor grăbi să ne vie spre ajutor. Noi până atunci ne vom bate până la moarte, ca să nu cadă pe noi blestemul nepoților nostri. Libertatea voastră sânt furcile, egalitatea drepturilor stă într'aceea ca celelalte neamuri, cari locuesc cu voi într'o țeară, să le topiți în elementul maghiar. Treziți-v'ed, mai este încă vreme, și nu v'ed pătați caracterul național, căci sântei făloși, și de multe-ori fala cea proastă mult strică unei nații, și o politică rea și smintită pe un neam îl poate răsturna în moment. La aceasta fie-v'ed de exemplu neamurile cele glorioase, care demult s'au stîns și au perit. Voi și în timpul acesta al libertății încă țineți în sus forma sistemii sclavismului vechiu. Dregătorii din corpus juris și Verbözet, adecă voi numai la slugi poftiți a fi ocărmitori, ear' nu la cetățeni liberi. Așa este, că libertatea voastră e lingușitură, amăgitură și vorbă seacă! Asta fie destul. În Aprilie. Buteanu, prefect“.

G. B. Duică.

(Va urma.)

Asociațiunea meseriașilor români din Brașov și-a ținut adunarea generală Duminică trecută. Cu această ocaziune s'a constatat, precum cetim în „Gazeta Transilvaniei”, că în anul trecut s'au așezat aici în Brașov 44 copii români la 11 măiestri diferite. Au cercetat școala de meserii a comunei Brașov 95 de învățăci, pentru care asociațiunea a plătit gratuit taxele de școală în sumă de 207 fl., dându-le totodată cărțile și toate untele de lipsă pentru școală. Pentru învățăcii săraci s'au împărțit haine în preț de 310 fl. Pentru splăutul rufelor și ajutor în cas de boală a cheltuit asociațiunea preste 262 fl. În anul trecut s'au făcut sodali 38 de învățăci, car' măiestri s'au făcut 3 sodali. Avera asociațiunii consistă din 4953 fl. și prelungă aceasta are în proprietatea sa fundațiunile fericitului Stroescu în sumă de 50.000 de franci. Noul președinte al asociațiunii s'a ales în persoana dlui Nicolae Petra-Petrescu.

Crina din Bocsig. Cetim în „Pester Lloyd” (161. c.): Judele cercual Cziple din Boros-Ineu va înainta cât mai curând actele privitoare la investigațiunea din această afacere, pe baza căreia viceprocurorul de stat Mészáros își va forma acusa, pe care tribunalul din Arad o va practica mâne sau poimâne; totodată se va hotărî și asupra rugării avocatului Dr. Ludovic Milek, apărătorul notariului Bog-nár, pentru descarcerarea acestuia din urmă. După cum anunță „Magyar Hirlap”, mai mulți martori au mărturisit, că atentatul n'ar fi fost comis de către locuitorii din Bocsig, ci de către nice Francezi, inimici ai marchisului Sessavale.

Sinucidere. Felix Neubauer, cassarul stațiunii Iglau de pe linia ferată Oderberg, a dispărut în 14 l. c. de acasă. Șeful stațiunii i'a scris, că vrea să se sinucidă, deoarece nu se poate scăpa de datorii.

Teatrul german în Budapesta. E vorba, ca în Budapesta să se înființeze din nou un teatru german. Directorul Lesser are de cuget a-l edifica după modelul etablismentului Kroll din Berlin. Planul e pregătit de arhitectul berlinez Hennecke.

Din Bucovina. Din Vijnița ni-se scrie: Dilele trecute au fost într'un sat aproape de Vijnița alegeri comunale. Stul respectiv, Vașconți pe Ceremuș, este locuit de o mare parte de Jidani. Acești Jidani au cerut 6 voturi pentru partida lor, un lucru, pe care oricine îl ține de imposibil și care nici țeranii n'au voit să-l concedă Jidanilor. Ce au făcut Jidanii, că în loc de cele 6 voturi cerute au căpătat majoritatea de 9 voturi? Un țeran, care venise ieri la căpitanie cu vre-o treabă, a povestit, că a fost venit și el la alegere să-și dea votul, dar n'a fost primit, ci din contră a fost aruncat afară din cancelaria plină de Jidani, pentru-că a fost venit cu vr'o câteva minute mai târziu decât când s'a cetit numele seu în listă. Fiind întrebat carăși țeranul, unde a fost, când s'a cetit numele seu, a răspuns, că a fost afară, dar Jidanii l'ar fi încungiurat și nu l'ar fi lăsat să intre când s'a cetit numele seu. NB. Amploiatul conducător al alegerii a fost un Polon; Polonii și Jidanii sunt tocmai aceea în Bucovina, ce sunt Ungurii în Ardeal. Vioreșcu.

Legatul răposatului primat Simor pentru Papa. Din Strigoni se anunță: Executorul testamentului principelui primat Simor, prin care acesta a testat Papei mai multe monede de aur, a lăsat a se plăti acestea pe calea băncii generale ungare de credit prin banchierul din Roma Cerazic. Monedele testate fac suma de 98.546 fr.

Nouă reformă pentru studiile juridice în Viena. Din Viena se anunță, că în casa de sus s'a depus un proiect de lege privitor la reforma ordinii de studii pentru facultățile juridice. Acest proiect se deosebește de cel de până acum prin aceea, că sunt satorite numai 7 semestre. După semestrul al treilea are loc primul examen de stat. Doctoratul de aci înainte nu va mai fi privit egal cu examenele de stat judiciare.

Sărbarea dela 10 Mai în București. Cu ocaziunea zilei de 10 Mai, ministrul de război va oferi regelui un album frumos legat, care va conține portretele și semnăturile ofițerilor armatei române. Acest album va fi întocmit pe corpi și regimente.

Din diplomația română. O telegramă din Belgrad anunță, că trimisul român de acolo Roseti-Solescu va merge la Viena în locul lui Văcărescu, care va fi transferat la Petersburg. În Belgrad va fi numit dl Traian Djuvara, până aci agent diplomatic român în Sofia.

Un împrumut de un milion. După cum raportează foile din Belgrad, regele Milan a și primit împrumutul de un milion de franci acordat de Scupcina și anume 200.000 franci bani gata în aur, 500.000 franci în o assignație la Länderbank și 300.000 franci carăși în o assignație la un institut german de bani.

Mari manevre rusești vor avea loc și în anul acesta în Rusia sudică. Vor participa la aceste manevre trupele din districtele militare ale orașelor Odesa, Chiew și Charcow.

Expozițiune universală în Berlin. Reuniunea comercianților și industriașilor din Berlin s'a declarat în 15 l. c. seara aproape unanim pentru o expozițiune universală în Berlin.

Un nou mijloc contra tuberculozei. Din Paris se raportează cu data de 17 l. c.: Profesorul See a adus la cunoștința acade-

miei medicale un nou remediu în contra tuberculozei, care consistă într'aceea, că pațientul e închis pe și 3-5 oare într'o odaie metalică hermeticească închisă și umplută cu aer comprimat, saturat cu creozot. După dece încercări rezultatele au fost excelente și vindecarea e durabilă.

Trecerea princesei de coroană a Greciei, Sofia, la religiuina gr-orientală va avea loc în palatul regal în săptămâna Pascilor, și anume probabil în Vineria mare. După jurnalele ateniene sinodul, căruia i-s'a transpus cestiunea dispensului de botezul formal, s'a exprimat în sensul unui asemenea dispens. Întreagă presa grecească laudă hotărârea princesei de coroană și îi exprimă cea mai viuă recunoștință pentru acest act.

Moștenitorul tronului rusesc, după cum împărțășese diarul „France”, va cerceta în anul viitor Parisul. Țarul va consulta spre acest scop pe ambasadorul seu din Paris, pe dl de Mohrenheim, și pe basa proiectelor acestuia va concede apoi fiului seu călătoria la Paris. Plecării la Paris îi va premerge o vizită a țerilor scandinave, după care Țareviul se va îndrepta pe mare spre Franția, însoțit de o flotă rusească.

Un mare princip rusec în exil. „Pol. Corr.” raportează: În cercurile curții din Petersburg se vorbește, că exilul dictat de Țarul marelui principe Mihail Mihailovici va avea o durată de cinci ani. — Acest ordin draconic al Țarului provine din cauză, că marele principe Mihail Mihailovici s'a căsătorit în contra voinței Țarului cu contesa de Merenberg, fiica ducelui Nicolau de Nassau și o consăneană de aproape a renumitului poet rus Pușkin.

Pentru nefericiții prin foc din Iosășel.

Transport din nr. 77 . fl. 71.70

Colecta d-șoarei Antoineta Ivașcu din Abrud dela:

Michail Contesu, preot și învețător din Cămpeni	fl. 1.—
Enea Gerasim din Cămpeni	1.—
Ioan Motora din Cămpeni	—50
Ioan Hochman din Cămpeni	—40
Fani Weiratter din Cămpeni	1.—
Iulia Poruțiu din Cămpeni	1.—
Nicolau Dascaloviciu din Cămpeni	1.—
Nicolau Toăias din Cămpeni	1.—
Hans Binder	1.—
Iuliana Șuluț din Abrudsat	—20
Remetei din Abrud	—50
Dr. Simeon Caian din Roșia-Mont.	1.—
Nicolau Todescu din Buninginea	—20
Ioan Dubiciu din Buciumani	—20
Teofil Faur, negustor din Abrud	1.—
Leontina Faur din Abrud	—50
Ioan Coșșa din Seliște	1.—
Alexandru Danciu, dir. de miue din B. Cerbu	2.—
Ioan Ciura, preot din Bucium-șese	1.—
Dr. Aurel Kisbach din Bucium-șese	1.—
Simeon Ciura din Bucium-șese	1.—
Sofia Babuț din Bucium-șese	1.—
Maria Șoica din Bucium-șese	1.—
Macaveiu Aviron din Bucium-șese	1.—
Nicolau Ionuț din Bucium-șese	1.—
Buci Amalia din Bucium-șese	1.—
David Candin, proprietar-mare din Bucium-șese	2.—
Otilia David din Bucium-șese	1.—
Ioan Naică din Bucium-șese	1.—

Suma: fl. 99.20

Administrațiunea „Tribunei”.

SERVICIUL TELEGRAFIC

Bradford, 20 Aprilie n. Presidiul poliției a primit o epistolă, în care presidiul poliției e amenințat cu moartea, fiindcă a interzis meetingul grevistilor. Se plănușe o manifestație mare a grevistilor. Casa sfatului e ocupată de trupe.

Sofia, 20 Aprilie n. Nacevici a sosit aici și va lua în posesie portofoliul de finance.

Viena, 20 Aprilie nou. Exregele Milan a sosit aseră aici, și pleacă în cel mai scurt timp la Paris.

Actrița dela teatrul „Josefstadt” Ines Fischer-Pauly s'a împușcat pentru certe matrimoniale.

Petersburg, 20 Aprilie n. Restricțiunile de pasaport pentru Ovreei străini au fost delăturate printr'un ucaz al Țarului.

Seghedin, 20 Aprilie n. Sergentul de financii Hammer, un Șvab din Bucsin, a împușcat pe tania „Feketeszel” pe țeranii Császár și Kasa. Urmărit fiind de lucrătorii viilor a fost dus la căpitanul taniei Tompacz, unde colegii lui Hammer au declarat, că acesta ar urî nesup pe Unguri și ar fi declarat adese-ori, că nu-și va da pace până atunci, până când nu va fi stins la vre-o câțiva Unguri lumina Țarului.

Expozițiune universală în Berlin. Reuniunea comercianților și industriașilor din Berlin s'a declarat în 15 l. c. seara aproape unanim pentru o expozițiune universală în Berlin.

Un nou mijloc contra tuberculozei. Din Paris se raportează cu data de 17 l. c.: Profesorul See a adus la cunoștința acade-

Bibliografie.

„Istoria Românilor din Dacia-Traiană”. Volumul IV. Istoria modernă partea I. (Dela Mateiu Basarab și Vasile Lupu până la Fanarioti) a eșit de sub presă și va sosi preste vre-o două săptămâni la librăria Socec și Haimann. Autorul expune în acest volum de 660 pagini mari în 8° optzeci de ani din istoria țerilor române 1633—1714. Deși restimpul este comparativ cu acele expuse în volumurile precedente, scurt, el este plin de fapte însemnătoare, ceea-ce explică cum se face de acest volum este tot atât de întins ca și acel al III-lea. Domniile paralele ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu cu expunerea covârșitoarei înfrîurii grecești ce se stabilește încă de pe timpul lor în Muntenia și Moldova și cu faptul însemnat al introducerii limbii române în biserică sunt urmate de un studiu amănunțit de cel mai mare interes asupra așezămintelor juridice atât acele ce au precedat legiurile domnilor îngemănăți, cât și a acestor legiuri înseși. Luptele Românilor contra Turcilor, purtate în Muntenia cu deosebire de familia Cantacuzinescilor, domnia cea lungă și plină de interes a lui Constantin Brancoveanu, debaterile păcii dela Carloviț, care aduseră atât de aproape perirea țerilor române, și în sfârșit un însemnat capitol asupra culturii acestui restimp cu o analiză amănunțită a cronicarilor și scriitorilor moldoveni și munteni, eată în puține cuvinte bogatul cuprins al acestui volum. Mai mult de o mie de note cuprind trimiterea la izvoarele consultate, cele mai multe reproduce în textul original și dau pretutindeni puținta controlării spuselor autorului.

A apărut: Volumul 2 din *Istoria universală* partea I. (Istoria antică) de dl Ioan Slavici, profesor în București.

Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până aji. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti. Un volum 2 lei. La administrația „Românului”.

Al doilea vol. din *Istoria universală* prelucrat pentru clasele superioare de liceu de Petru Rășcanu, profesor la universitatea din Iași. Volumul ce a apărut conține 18 coale de tipar și tractează numai istoria Grecilor. Editura este a dlor Maximovici și Alexe din Iași.

„Foaia Ilustrată”. Apare în editura „Institutului Tipografic” în fiecare Duminică. Redactor Dr. D. P. Barcianu. Anul I. Nr. 14 dela 7/19 Aprilie 1891 are următorul cuprins: Cântece populare, din giurul Sibiuului. Culese de F. Popca. — Limfa lui Koch. Novela de L. T. Mera. — Afrodită. O povestire din vechia Elada de Ernst Eckstein. Traducere din nemțese. (Urmare). — Un bălcu în Valea-Hățegului. (Cu ilustrațiune). — Biserică, școală, educațiune. — Literatură și știință. — Teatru, musică și arte preste tot. — Meserii, industrie, comerț. — De toate și de pretutindeni. — Cronica săptămânii.

„Foia Diecesană”. Organ al eparchiei gr-or. române a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Duminica. Redactor responsabil Ioan Ionaș. — Anul IV. Nr. 14 dela 7/19 Aprilie are următorul cuprins: Ceva despre cultul bisericii ortodoxe. — Igienă. Clasa școlaei model. De Dr. Crănicean. — Instrucțiune practică despre purtarea socoților și administrarea averilor bisericesci de Traian Barzu. Preliminarul. (Urmare). — Din tractul Verșetului. Corespondență de A. C. — În cauza fondului de pensii pentru preoți. — Dare de seamă și mulțumită publică. — Varietăți. — Bibliografie. — Concurs.

LOTERIE. Tragerea din 18 Aprilie st. n. **Budapesta: 56 66 4 27 87**

Călindarul zilei 9/21 Aprilie 1891. **Italian:** Eupischie. **Gregorian:** Anselm. **Soarele:** răsare 5.48, apune 6.50

Buletin meteorologic. Sibiu, 20 Aprilie n. 5 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 728,9)				
Observată	Diferența din proziună	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcțiia vântului
725,2	+2,6	+3	+8,1—0,8	V

Din țeară 18 Aprilie n. 7 care dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiia	țearia
Budapesta	761	+5,9	NV	5
Sătmar	761	+10,0	—	—
Cluj	761	+5,6	SV	1
Orșova	761	+9,0	S	2
Arad	761	+8,5	SO	2
Panciova	760	+8,6	SO	2

Economic.

Linia telefonică Budapesta—Viena. Cetim în „Pester Lloyd” dela 17 Aprilie n.: Insuficiența legăturii de telefon existente acum între ambele capitale formează deja demult obiectul multor plângeri din partea lumii comerciale. În timpul mai din urmă, când, în urma mișcării mai mari la bursa de mărfuri și efecte cele două sirmce ce stau la dispoziția comunicațiunii n'au fost deajuns nici într'o direcțiune, trebuința înmăsurării a sirmelor conducătoare s'a simțit în măsura și mai mare. La bursa de astăzi s'a inițiat deci și o mișcare, al cărei scop e de a adresa ministrului de comerț o petiție motivată, cu rugarea, ca să saneze neajunsurile existente în calea punerii în funcțiune a liniei a treia ce e deja în ființă.

Reactivarea țirgului de vite de îngrășat din Pojon. Din Pojon se telegrafează cu data de 18 Aprilie n.: O deputațiune a reuniunilor agricole din comitatele Pojon și Neutra și a comunei Pojon s'a prezentat ieri la comitele-suprem contele Iosif Zichy și i'a îmanat rugarea, ca acela să se pună în fruntea unei mișcări, care tinde reactivarea țirgului de vite de îngrășat din Pojon. Contele Zichy a promis, că va lucra în interesul afacerii și va convoca în curând o anchetă mai mare.

Controla rachului. După o ordinațiune a ministrului de interne reg. ung., organele sanitare au să controleze debitul de rachiu în privința sanitară cu cea mai mare strictețe. Dacă se constatează abuzuri polițiene-sanitare, atunci e a se face arătarea direcțiunea financiară competentă în scopul, ca să se detragă respectivilor vândători licența de cărcămar.

Rezultatele monopolului tutunurilor și sării în Sărbia. Venitele monopolului tutunurilor în Sărbia, precum i-se raportează din Belgrad lui „Pester Lloyd”, s'au urcat în luna lui Martie a. c. la 588.266.17 dinari, ear' în întreg cartatul prim al anului curent la 1.656.298.17 dinari. Monopolul sării a adus în Martie un venit de 169.398.38 dinari, ear' în întreg cartatul prim 512.003.50 dinari. Venitele ambelor monopoluri s'au urcat în primul cartat al anului c. la 2.168.301.67 dinari.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 3 Apr. 1891. Bach lui Nicolopulo, săcară 1930 hect., 10,15 lei. Perlea lui L. Mendl, orz 3100 hect., 7,12½ lei. Perlea lui L. Mendl, orz 850 hect., 7,75 lei. Eisenstein lui L. Mendl, orz 850 hect., 7,40 lei. Wechsler lui L. Mendl, porumb 600 hect., 10,40 lei. Th. Dimitriadu lui Feitler, porumb roșu 870 hect., 11.— lei. L. Dreiffus lui G. Mendl, porumb 16.000 hect., 10,50 lei. Politti lui Țuclos, grâu 14.000 hect., 14,70 lei. Lațari lui Chrisoveloni, grâu 2100 hect., 14,55 lei. Evloghio lui Chrisoveloni, grâu 3100 hect., 15,85 lei. Evloghio lui Chrisoveloni, grâu 3350 hect., 15,60 lei. Perlea lui Millas, grâu 2650 hect., 14,50 lei. Perlea lui Millas, grâu 2820 hect., 14.— lei.

Operațiile efectuate în 4 Aprilie 1881. Jippa lui L. Mendl, orz 1200 hect., 7,20 lei. Grosovici lui Galiațeto, grâu 1220 hect., 14,45 lei. A. Verona lui Feitler, cinciunț 5800 hect., 11,05 lei. Portocala lui Feitler, porumb 2000 hect., 10,95 lei. Blumen lui G. Mendl, porumb 2600 hect., 10,70 lei. Cotis lui G. Mendl, porumb 1800 hect., 10,65 lei. A. Verona lui L. Dreiffus, porumb 7000 hect., 11,20 lei. Emberico lui L. Dreiffus, porumb 10.500 hect., 11.— lei. Emberico lui L. Dreiffus, porumb 4000 hect., 11.— lei. M. Roth lui I. Dreiffus, porumb 7000 hect., 11.— lei. Țuclos lui I. Dreiffus, porumb 7000 hect., 11,10 lei. C. Dimitriadu lui I. Dreiffus, porumb 1400 hect., 10,25 lei. C. Dimitriadu lui I. Dreiffus, porumb 2000 hect., 10,25 lei. Fischer lui Schmirer, porumb 12.000 hect., 11.— lei. Fischer lui Schmirer, porumb 9000 hect., 11,10 lei.

Prețul mărfurilor. Țirgul de rimători în Steinhub. În 18 Aprilie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 44½ cr. până 45½ cr., unguresci grei tineri 46— cr. până 47½ cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușori 47— cr. până 48— cr., marfă țeranească grea — cr. până — cr., de mijloc 46— cr. până 47— cr., ușoră 46— cr. până 47— cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sărbesci grei 46— cr. până 47— cr., transito de mijloc 46½ cr. până 47½ cr., transito ușori 46— cr. până 47— cr., îngrășați cu ucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghi nă — cr. până — cr. per — campenii dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 18 Aprilie n. 1891.

Sămințe	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 oblogr.		Prețul per 100 chili.	
		dela până	Cantitatea per Hect.	dela până	
Grâu					
Bănățeneș vechiu	76	—	77	—	—
Grâu dela Tisa	76	9.45	9.70	9.50	9.65
Grâu „Pesta	76	9.40	9.55	9.45	9.60
Grâu de Alba-Rog.	76	9.45	9.60	9.50	9.65
„Bacica	76	9.45	9.60	9.50	9.65
Grâu ung. de Nord	76	9.80	9.45	9.35	9.50
Sămințe vechi ori noue	Sotal	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 oblogr.		
Săcară		70—72	7.90	8.10	
Orz		Nutroț de vinarș de bero	60—62	7.05	7.50
			62—64	7.40	7.75
			64—66	7.90	8.90
Ovșe		89—41	7.20	7.80	
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75	6.95	7—
		de altsoin	78	6.90	6.95
Meiu				7.50	7.75
Hrișcă					
Grâu		de primă.	9.85	9.95	
Cucuruz		de toam.	9.20	9.30	
Ovșe		de primă.	7.16	7.21	
		de toam.	6.80	6.70	
Produse diverse	Sotal	Oursul			
Sem. de trif.		Lucernă unguresc	40—	46.—	
Oleu de rap.		roșie	42.—	48.—	
Uns. de porc		rafinat	86.—	87.—	
		dela Pesta	58.—	58.50	
		dela țeară			
Slănină		sventată	50.—	51.—	
		afumată	85.—	85.50	
Șeu			24.50	25.—	
Prune		slavon, nou	23.50	24.—	
Lietar		bănățeneș	23.—	23.50	
Miere		brută			
		galbină străcurată			
Ceară		de Rosenau			
Spirit		brut	17.50	18.—	
		Drojduța de spirit	19.50	20.—	

Cursul țirgului din Sibiu.

Din 20 Aprilie n. 1891. Hărțile-monetă română Cump. 9.15 vând. 9.22 Lire turcesci „ 10.30 „ 10.40 Imperiali „ 9.30 „ 9.40 Ruble rusești „ 1.85 — 1.87

Bursa de Budapesta.

Din 18 Aprilie n. 1891. Renta de aur ung. 6% 105.80 „ „ „ 4% 101.40 „ hărțile 5% 118.25 Împrumutul căilor ferate ung. Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 92.20 Bonuri rurale ung. croato-slavone 104.50 Obligatiunile desp. regalilor 97.75 Împrumut cu premiu ung. 139.75 Losuri pentru regularea Țisei și Seghedin 92.50 Renta de hărțile austriacă 111.10 „ aur austriacă 149.50 Losurile austr. din 1860 987.— Acțiunile băncii austro-ungare 845.50 „ de credit ung. austr. 300.10 Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”. 102.— Argintul 5.47 Galbeni împărătesci 9.23 Napoleon-d'ori 57.15 Măre 100 imp. germane 116.50 Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena.

Din 18 Aprilie n. 1891. Renta de aur ung. 6% 105.20 „ „ „ 4% 101.45 „ hărțile 5% 116.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.— Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.60 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 92.— Bonuri rurale ung. croato-slavone 104.75 Împrumut cu premiu ung. 139.75 Losuri pentru regularea Țisei și Seghedin 92.55 Renta de hărțile austriacă 111.10 „ aur austriacă 149.50 Losurile austr. din 1860 990.— Acțiunile băncii austro-ungare 842.25 „ de credit ung. austr. 300.— Argintul 5.50 Galbeni împărătesci 9.24 Napoleon-d'ori 57.12 Măre 100 imp. germane 116.50 Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de București.

4 Apr. st. v. — 4 oare p. m. Casa Ultim Renta rom. per 1875 5% 101 — Renta română amort. 5% 98¾ (Schuldverschreib.) 87 — Oblig. de stat. C. F. R. 6% 96

[1051] 1-1

Publicațiune.

Tirgul de țeară cel mai aproape în Lipova se va ține în 30 Aprilie, 1 și 2 Maiu st. n. a. e.

Iosif Gross, arândatorul tirgului și vămii de pavagiu.

Tocmai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

[1048] 3-3

Mare provisiune

În cas de aplicabilitate și salar fix plătim noi agenților pentru vinderea pe rate a losurilor permise de lege. Oferte la banca administrației „Mercur“

S. Politzer, Budapesta, V., Dorotheagasse 12.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare

Prăsierea pomilor

de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“. Prețul unui exemplar 12 cr.

AVIS!

Subscrișul îmi permit a aduce la cunoștința mușterilor mei, că în urma unei vândări însemnate am primit o a doua parte mare și bine sortată cu

VESTMINTE DE PRIMĂVARĂ pentru domni și copii.

Totodată aduc la cunoștință, că în urma legăturilor mele comerciale sînt în pozițiune de a da marfa mea consistătoare din materii excelente, gustoase și de executarea cea mai modernă cu 50% mai ieftină decât toți croitorii din piața de aici; primesc comande de tot felul, care prin croitorul meu — un croitor academic ce a absolvat în Dresda — vor fi executate în modul cel mai elegant. Un bogat sortiment de materii interne și externe stă la dispozițiune. Lucrurile ce nu convin se pot schimba.

Mustre gratis și franco.

Sibiiu, Aprilie 1891.

Cu distinsă stima

Josef H. Rosenthal.

[1050] 3-3

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscium-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiăli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Predeal, Sibiiu, and Hunedoara. Includes sub-tables for various line segments such as 'Budapesta-Predeal', 'Predeal-Budapesta', etc.